

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

எஸ். சிவலிங்கராஜா

தமிழ்த்துறை

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம்

யாழ்ப்பாண அபிவிருத்திச் சபை

யாழ்ப்பாணம்

1983

ST. JOHN'S UNIVERSITY LIBRARY

1000

ST. JOHN'S UNIVERSITY LIBRARY

1000

1000

சு. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

எஸ். சிவலிங்கராஜா

தமிழ்த்துறை

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம்

யாழ்ப்பாண அபிவிருத்திச் சபை

யாழ்ப்பாணம்

1983

நீர்வள அமைச்சு .மலர் .10

யாழ்ப்பாணம் கிழக்கு மாகாணம்

யாழ்ப்பாணம். அபிவிருத்திச் சபை
யாழ்ப்பாணம் — 1983

அச்சுத் துறை

யாழ்ப்பாணம் கிழக்கு மாகாணம்

யாழ்ப்பாணம் கிழக்கு மாகாணம்

யாழ்ப்பாணம்

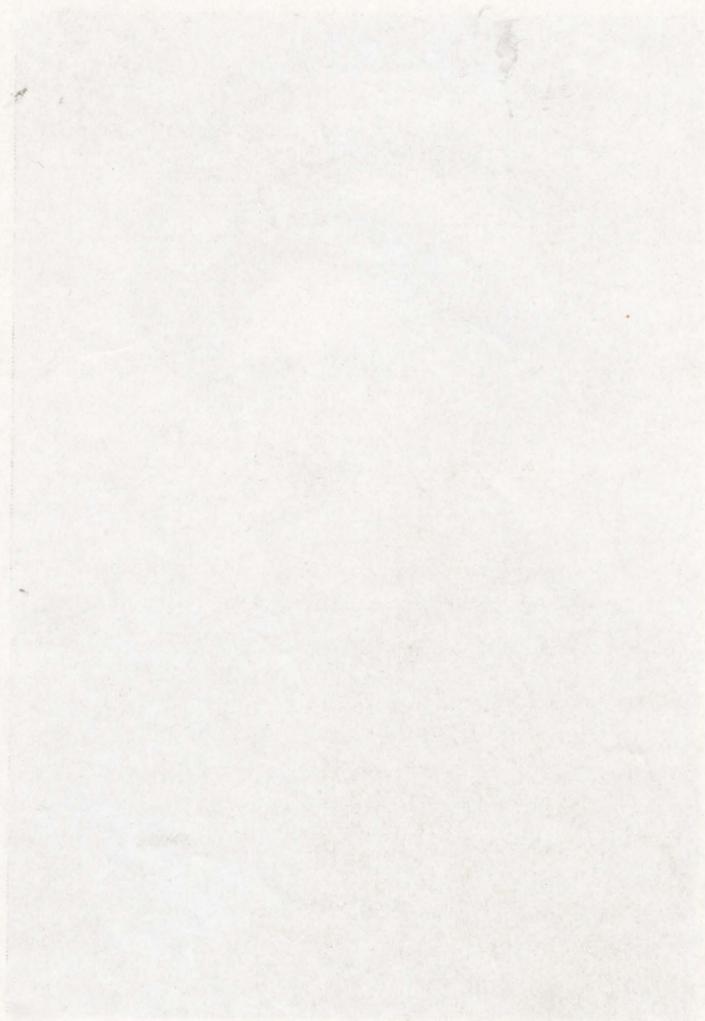
அச்சுத் துறை

புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

ராவ் பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

RECEIVED
107

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் நினைவாக நடைபெறும் முத்திரை வெளியீட்டையொட்டி அவரின் வாழ்க்கையையும், பணியையும் அறிமுகஞ் செய்யும் விதத்தில் நூலொன்று எழுதல் வேண்டும் என வெளியீட்டுக் குழுவினர் தீர்மானித்தனர்.

இத்தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்துபவரான, கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களின் தூண்டுதலினாலேயே இச்சிறு நூல் வெளிவருகின்றது.

ஈழத்து இலக்கிய சரிதத்தையும், பழந்தமிழ்நூல்களையும் பற்றிய ஆய்வு இன்று மிகக் கூர்மையடைந்து வருகின்றது. தமிழிலக்கிய சரிதத்தில் பெருமதிப்புக்குரிய பலர் ஈழத்தவர்களாக உள்ளனர். சி. வை. தாவும் இந்தவகையில் அடங்குபவரே.

“மரபுக்கும் நவீனத்துக்கு மிடையேயுள்ள நுண்ணிய உறவினை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே துல்லியமாகக் காணலாம்” என்பர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. மரபுக்கும், நவீனத்துவத்திற்கும் பாலம் சமைத்த பேரறிஞர்களுள் சி. வை. தா. குறிப்பிடக்கூடியவர்.

எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு சி. வை. தாவையும், அவரது பணியையும் கோடிட்டுக் காட்டுவதே இச்சிறு நூலின் நோக்கமாகும். இது ஒரு ஆராய்ச்சி நூலன்று என்பதை ஆய்வாளர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

சி. வை. தாவின் வாழ்வையும், பணியையும் முழுமையாக அறிய முனைவோர் இறுதியிற் காட்டப்பட்ட உசாத்துணை நூல்களைக் கற்கலாம்.

சி. வை. தாவின் வாழ்வு பற்றியும், பணி பற்றியும் நிகழ்ந்த வாதப்பிரதிவாதங்களை விரிவாக இங்கே குறிப்பிடவில்லை. காலமும், தேவையும் இவற்றைக் குறிப்பிடாமற் தடுத்தன எனலாம்.

இந் நூலை வெளியிடத் தீர்மானித்த முத்திரை வெளியீட்டுக் குழுவுக்கும், வெளியிடுதலிய யாழ்ப்பாண அபிவிருத்திச் சபைக்கும் தூண்டுதல் அளித்த பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களுக்கும் பலவாறு ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் நன்றியுடையேன்.

தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்
5-5-1983.

எஸ். சிவலிங்கராஜா

அணிந் துரை

தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் பேரறிஞர்களுள் ராப்பகதூர் சி. வை தாமோதரம்பிள்ளைக்கு ஓர் சிறப்பிடம் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமமான சிறுப்பிட்டியில் பிறந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது பட்டதாரிகளுள் முதன்மைபெற்றும் விளங்கிய இப் பேரறிஞர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம், வீரசோழியம், தணிகைப்புராணம், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், கலித்தொகை போன்ற பழந்தமிழ்ச் செல்வங்களை யெல்லாம் பதிப்பித்துத் தமிழ்த்தாய்க்கு அருந்தொண்டாற்றிய இப் பெரியாரின் வரலாற்றினைச் சிறு நூலாகத் தந்துள்ளார் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு. எஸ். சிவலிங்கராஜா.

சொல்நயம், பொருள் நயம் இரண்டும் ஒருங்கே செறிந்த பேரறிஞர் தாமோதரம்பிள்ளையைப் பற்றி அறிய ஆர்வங்கொண்டோர் எல்லோருக்கும் மாபெரும் பயனுடையதாக அமையும் பாங்கு ஈண்டு போற்றத்தக்கது.

தாமோதரம்பிள்ளையவர்களின் சிறுபராயத்திலிருந்து அவர் மறைந்த காலம் வரை எத்தகைய வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்தார், தமிழன்னைக்குத் தாய்நாட்டவரைக் காட்டிலும் எத்துணை சிறப்பான தொண்டாற்றினார், என்பவற்றையெல்லாம் விரிவுரையார் சிவலிங்கராஜா விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பட்டதாரிகட்கும், பாமரார்க்கும் ஒருங்கே விளங்கும் வகையில் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய ஈழத்துப் பெருமகன் ஒருவரின் வரலாற்றினை வளமுடன் தந்துள்ள நூலாசிரியர் சிவலிங்கராஜா பாராட்டப்பட வேண்டியவரே.

இவ்வகையில் நூலாசிரியர் மற்றைய ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களின் பங்களிப்புகளையும் ஆய்வு நூலுருவில் வெளியிடுவாரென ஆவலுடன் எதிர்நோக்குகிறோம்.

யாழ்ப்பாணம்
1983 மே 5

க. நடராசா

தலைவர்

யாழ்ப்பாண மாவட்ட

அபிவிருத்திச்சபை.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

1832—1901

வாழ்க்கை

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பூதந்தேவனார் எனும் சங்கப்புலவிலிருந்து தொடங்குகிறது என்பர். வரலாற்றாதாரங்களோடு கூடிய ஈழத்து இலக்கியவரலாறு யாழ்ப்பாண மன்னர்களுடனேயே துலக்கமடையத் தொடங்குகிறது எனலாம். யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்திலிருந்து செழிப்படைந்த ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு குறிப்பிடத்தக்க சில துறைகளில் தனித்துவமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிற்கு வழிகாட்டிகளாகவும், முன்னோடிகளாகவும் ஈழத்துத் தமிழறிஞர்கள் பலர் அமைந்தனர்.

“தமிழ் இலக்கியவரலாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்திற்குரியது” என்பர். இப்பெருமையைப் பெற்றுத்தந்தவர்களுள் ஆறுமுகநாவலரும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். நாவலரும், சி. வை. தாவும் ஏறத்தாழச் சமகாலத்தவர்களே. நாவலருக்குப் பத்து ஆண்டுகள் பிந்திப்பிறந்தவர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை. நாவலர் இறைவனடி சேர்ந்ததின் பின்பும் ஏறத்தாழ இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர். சி. வை. தாவின் சிறப்பான பணிகளிற் பல இவ்விருபத்திரண்டு ஆண்டுகாலப் பகுதியிலேதான் கைகூடியது எனலாம்.

நாவலரும், சி. வை. தாவும், உற்றநண்பர்களாகவும், ஒருவருக்கொருவர் துணையாகவும் நின்று தமிழ்ப்பணி புரிந்தவர்கள். நாவலரின் பல முயற்சிகளுக்குச் சி. வை. தாவும், சி. வை. தாவின் பல முயற்சிகளுக்கு நாவலரும் பின்னணிக் காரணர்களாக அமைந்தவர்கள் எனலாம். இவர்கள் இருவருக்குமிடையேயிருந்த கேண்மை நிலையை நாவலர் இறந்தபோது சி. வை. தா சொல்லிய செய்யுட்களால் நன்கறியலாம்.

“சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் சரித்திரம் தமிழ்ச்சரித்திரம்” என்பர் பண்டிதமணி. நாவலர் மரபின் பழுத்தபழமாக இன்றும் நம்மிடையே வாழும் பண்டிதமணியின் கூற்று மிகவும் ஆழ்ந்தகன்றது. தாமோதரம்பிள்ளையின் வரலாற்றை அறியமுற்படுவோர் தமிழ் மொழியின், தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களின் வரலாற்றை நிச்சயமாக

அறிந்தே தீருவர். தமிழ்இலக்கிய வரலாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பல் முனைப்பட்ட போக்குக்களையும், சி. வை. தாவிரோடுகண்டு தெளியலாம்.

தமிழியல் ஆய்வின் பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்ட சி. வை. தா அவர்கள் குறிப்பிட்ட சிலதுறைகளிலே தன் கவடுகளை மிக ஆழமாகப் பதித்திருக்கிறார். சி. வை. தாவினது பணிகளையும், பண்பினையும் முழுமையாக விளங்கிக்கொள்ளப் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நிலவிய கல்விப் பாரம்பரியத்தையும் விளங்கிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

ஈழத்தில், குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நிலவிய கல்விப் பாரம்பரியம் இறுக்கமானதும், ஆரோக்கியமானதும் எனலாம். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் நிலவிய சில குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து இக்கல்வி அமைப்பினை ஆராயின் மிக உயர்வான கல்விநிலையென்றே கருதவேண்டும். ஐரோப்பியர் வருகையையொட்டி நிறுவன அடிப்படையிலான பாடசாலைகள் நிறுவப்படுவதற்குப் பலகாலத்திற்கு முன்பிருந்தே திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்கள் ஈழத்தின் பலபாகங்களிலும் நிலவிவந்துள்ளன. இத்திண்ணைப் பள்ளிமரபில் மாணவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியைத் தகப்பனிடமோ, மாமனிடமோதான் பெறுவர். பின் ஆசிரியரையடைந்து குருசிஷ்யவியமரபு நெறியில் பாடங்களைப் பயிலுவர். ஆரம்பத்தில் மனனம்செய்வதும், பின் பொருள் விளங்கலும், செய்யுள்யாத்தலும் இம்மரபின் முக்கியமான அம்சமாகும்.

நிறுவன அடிப்படையில் இயங்கிய பாடசாலைகளிலும், உயர் கல்விக்கென உருவாகிய கல்லூரிகளிலும் பாடத்திட்டங்களிலும் வேறுபாடு காணப்பட்டது. பொதுவாக நிறுவன அடிப்படையில் அமைந்த உயர்கல்லூரிகளில், ஆங்கிலம், கிறிஸ்தவமதம், ஆங்கில உயர் இலக்கியங்கள், தருக்கம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களோடு தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களும் போதிக்கப்பட்டன.

ஐரோப்பியர் வருகையை யொட்டி நிறுவன அடிப்படையிலான பாடசாலைகளும், அவற்றோடு தொடர்புடைய பாடப்புத்தகங்களும், [அச்சு, காசித உபயோக] அப்பியாசப் புத்தகங்களுமாய் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு மத்தியிலேயும் மிக அண்மைக்காலம்வரை பாரம்பரியக் கல்விமரபும் நின்று நிலைத்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

மரபுரீதியான கல்வியை ஆரம்பத்தில் வரன்முறையாகப் பெற்ற பலர் பின்பு நிறுவனரீதியாக இயங்கிய ஆங்கிலக்கல்விச் சாலைகளிலே கல்வியைப் பெற்றனர். இவ்வாறு "இருமரபுந்துய்ய" கல்வி பெற்றபலர் அறிஞர்களாகவும், ஆராய்ச்சியாளர்களாகவும், முதன்

முயற்சியாளர்களாகவும், முன்னோடிகளாகவும் திகழ்ந்தனர். இந்த 'இருமரபுத்துய்த்த' நெறியே 19ஆம் நூற்றாண்டை ஈழத்திற்குரியது என்ற பெருமைக்குரியதாகக்கியது எனலாம். ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர், ராப்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்ற ஈழத்துத் தமிழறிஞர்பலர் இவ்விரு வழிப்பயிற்சியும் பெற்றவர்களே.

சிறுப்பிட்டி குருநாதரவர்களின் புதல்வர் வைரவநாதர். இவர் வட்டுக்கோட்டை செமினறியிலே பயின்று பண்டைத்தரிப்பு அமெரிக்க மிஷன்பாடசாலையிற் தலைமையாசிரியராக இருந்தவர். பின்பு வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கணிதப் பேராசிரியராகவும் கடமையாற்றியவர்.

ஏழாலையைச் சேர்ந்த பெருந்தேவியார் உடுவில் மகலிர் கல்லூரியிற் பயின்றவர். வைரவநாதர் பெருந்தேவியார் தம்பதிகளுக்கு 1832 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 12-ந் திகதி சிரேஷ்ட புதல்வராகத் தாமோதரம்பிள்ளை பிறந்தார்.

தனது தந்தையாரிடம் வாக்குண்டாம், நன்னெறி, முதுரை, திவாகரம், உரிச்சொல் நிகண்டு முதலிய நூல்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்தார். பின் கன்னகம் முத்துக்குமார கவிராயரிடம், நைடதம், பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய உயரிலக்கியங்களையும், நன்னூல், தொல் காப்பியம் முதலிய உயரிலக்கணங்களையும் கற்றுத்தேர்ந்தார்.

தமிழோடு ஆங்கிலத்தையும் கற்கவிரும்பிய பிள்ளையவர்கள் தெல்லிப்பனையில் உள்ள அமெரிக்க மிஷன் கலாசாலையிலே ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்றார்கள். ஆங்கிலக்கல்வியில் உயர் புலமை பெறும் நோக்கமாக வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள யாழ்ப்பாணச் சர்வசாத்திரக் கலாசாலையென அழைக்கப்பட்ட கலாசாலையிலே 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 12 ஆந் திகதி சேர்ந்து கற்கத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணத்துக்கல்வி வரலாற்றில் இச்சர்வசாத்திரக் கலாசாலைக்கு அழியாத ஒருஇடம் உண்டு. இக்கலாசாலையிலே கறல் விசுவநாதபிள்ளை வித்துவான் கதிரைவேற்பிள்ளை, நெவினஸ், சி. டி. மில்ஸ் முதலாய பேரறிஞர்கள் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளைக்கு நல்லாசிரியர்களாக வாய்த்தனர். "தாரமும் குருவும் தலைவிதி" என்பது போலப் பிள்ளையவர்களுக்குத் தந்தையாரைத் தொடர்ந்து தரமான ஆசிரியர்கள் வாய்த்தனர். சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளைகள் பிற்காலங்களில் தனது ஆசிரியர்களை மிகவும் நன்றியோடு நினைவுகூர்ந்து வணக்கம் செலுத்தியமை அவரது குருபக்தியையும், அறிவு முதிர்ச்சியையும் வெளிக்காட்டுவன.

பல்கலைக்கழகத் தரத்தில் விளங்கிய வட்டுக்கோட்டைச் சர்வ சாத்திரக் கலாசாலையில் கணிதம், ஆங்கிலம், தமிழ், தத்துவம், வான சாத்திரம் முதலிய பாடங்களிலே விஷேடதிறமை பெற்று முதன் மாணவராய் விளங்கினார். தாமோதரம் பிள்ளையிடத்து நிரம்பியிருந்த தமிழறிவைக்கண்டு ஆசிரியர் நெவின்ஸ் அவர்கள் பிள்ளையவர்களைப் "பண்டிதன்" என அழைப்பது வழக்கமாயிற்றும். ஆசிரியர்களின் விருப்புக்கும் மதிப்புக்கும் ஆளான பிள்ளையவர்கள் ஏறத்தாழ எட்டு ஆண்டுகள் ஆங்கில உயர்கல்வியில் பயிற்சிபெற்றார்.

1852 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்மாதம் தனது இருபதாவது வயதிலே போதனா வித்தியாசாலையில் ஆசிரியரானார். இங்கு கற்பித்து வருகின்ற காலத்திலேயே நீதிநெறி விளக்கவுரை சி. வை. தாவால் வெளியிடப்பட்டது. பின்பு தமிழலகம் வியக்கும்வண்ணம் பதிப்புத் துறையில் ஈடுபடப் போவதற்கான அத்திவாரத்தை இருபது வயதிலேயே போட்டுக்கொண்டார்.

நாவலருக்கு ஆங்கில ஆசிரியராயும், தமிழ்மாணவராயும் இருந்த யார்சிவல் பாதிசியார் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்னை சென்று தினவர்த்தமானி என்கின்ற தமிழ்ப் பத்திரிகையை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். தாமோதரம் பிள்ளையின் திறமைகள்பற்றி நன்கறிந்திருந்த யார்சிவல் தாமோதரம்பிள்ளையைச் சென்னைக்கழைத்து தினவர்த்தமானிக்குப் பத்திராசிரியராக நியமித்தார். பத்திராசிரியராக இருக்கும்போதே சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் நியமனம்பெற்றார். இக்காலத்தில் ஓய்வுநேரங்களில், பேர்ணர், சேர் உவால்ரர், எலியெற், வஷ்சிங்டன், மின்டர் போன்ற ஆங்கிலேயப் பிரபுக்களுக்குத் தமிழ்கற்பித்தும் வந்தார். இக்காலப்பகுதியிலே கற்றோர் மத்தியில் சி. வை. தா பிரபல்யமடைந்தார்..

1857ஆம் ஆண்டு சென்னைச் சர்வகலாசாலை ஆரம்பமானது. பத்திராசிரியராயும், தமிழாசிரியராயுமிருந்த சி. வை. தா அது ஆரம்பமான அதேஆண்டில் நடத்திய பிரவேசப் பரீட்சையில் திறமான சித்திபெற்றார். சித்திபெற்று நான்காவது மாதத்தில் நிகழ்ந்த பீ. ஏ. பரீட்சையிலும் முதற்பிள்ளையாகத் தேறினர். சி. வை. தாவுக்கு வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்த கறல் விசுவநாதபிள்ளையும் இப்பீ. ஏ. பரீட்சையில் இவருடன் தேறிய இன்னொரு ஈழத்தவராவார். சி. வை. தா. ஈழத்தில் பெற்ற "இருமரபுக்கல்வி" சென்னைச் சர்வகலாசாலைப் பட்டப்பரீட்சைக்கு "அடி உரமாக" அமைந்திருந்தது எனலாம்.

சி. வை. தா பட்டம் பெற்றதும், அவரது பதவியும் படிப்படியாய் உயரத் தொடங்கியது. பட்டம்பெற்ற பின்னையவர்கள் கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள இராசாங்க வித்தியாசாலை உதவியாசிரியராக நியமிக்கப் பெற்றார்கள். அவ்வித்தியாசாலையிற் கடமையாற்றிய ஆறுமாதகாலத்துள் அப்பாடசாலையின் விஷேட அபிவிருத்திகள், சீர்திருத்தங்கள் காரணமாகப் பின்னையவர்கள் சென்னை அரசாங்க வரவுசெலவுக்கணக்குச் சாலையிற் கணக்காய்வாளர் பதவியைப்பெற்றார். அப்பதவியிற் காட்டிய கரிசனையாலும், உழைப்பாலும் விசாரணைக்கர்த்தர் ஆயினார். பதவி, பதிப்பு இம்முயற்சிகளினூடும் சி. வை. தா. 1871ஆம் ஆண்டில் பி. எல். பரீட்சையிலும் சித்தியெய்தினார்.

1882ஆம் ஆண்டில் அரசாங்க உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறிச் சிறிதுகாலத்தின்பின் சென்னை வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கிக் கும்பகோணம் (திருக்குடந்தை) சென்று அமைதியான சுதந்திரவாழ்வை நடத்த விரும்பினார்.

கும்பகோணத்தில் அமைதியாக வாழும்போதுதான் புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானத்து நீதிபதிகளுள் ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1895ஆம் ஆண்டு சென்னை அரசாங்கம் ராஃப்கதூர் எனும் கண்ணியப் பட்டம் நல்கிக் கௌரவித்தது.

சென்னை திராவிட கிரந்த பரிபாலனசபை, நியாயபரிபாலனசபை, என்பவற்றில் அங்கத்தவராயும், சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப் பரீட்சகராயும், இருந்து பணிபுரிந்தனர். “தமிழ்ச்சரித்திரத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி நாவலர் அவர்கள் சரித்திரம், பிற்பகுதி சி. வை, தாமோதரம்பிள்ளை சரித்திரம்” என்று பண்டிதமணி குறிப்பிடுவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல்வேறு வகையிலும் பேரறிஞராகத் திகழ்ந்த, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை இருபதாம் நூற்றாண்டின் விடியலிலே 1901ஆம் ஆண்டு தைமாதம் முதலாம்திகதி இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தார்.

பணிகள்

பதிப்புப்பணி

சி. வை. தாமின் தமிழ்ப்பணிகள் பன்முகப்பட்டவை. அவருடைய பணிகளுள் பதிப்புப் பணியே முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகின்றது. பிள்ளையவர்கள் பதிப்பாசிரியராயும், நூலாசிரியராயும், போதகாசிரியராயும், உரைநடையாசிரியராயும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளராயும், பாடசாலை நிறுவுவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்கள். பிள்ளையவர்கள் வாழ்ந்தகாலத்தில் உண்மையான தமிழ்த் தொண்டாக, அத்தியாவசியமானதாகக் கருதப்பட்டது பதிப்புப் பணியே யெனலாம். ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர் போன்ற தமிழறிஞர்கள் பதிப்புப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பினும் இன்றைய தலைமுறை, இணையிலாத் தமிழ்ச் செல்வங்கள் பலவற்றை இழந்திருக்கும். ஆங்கில மொழியும், அதனொழுந்த மேல்தேய வாழ்க்கை முறைகளும், பழந்தமிழ் நூல்களைப் படிக்கவும் பாதுகாக்கவும் வழிசெய்தில. மிக உயர்ந்த இலக்கிய இலக்கணங்கள் தேடுவாரற்று ஒலைச்சுவடியாகவே உயிரை மாய்த்துக்கொண்டிருந்தன. தியாலும், நீராலும், கறையாலும் சுவடிகள் அழிந்தொழியும் நிலையைக்கண்டு தாமோதரம்பிள்ளை கண்ணீர் வடித்தார். அவர் கண்ணீர் அவர் பதிப்பித்த நூல்களின் பதிப்புரையிலே பேராளுக ஓடுவதைக் காணலாம்.

“மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும்” என்றநிலையே அக்காலத்தில் நிலவியது. சமய, சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகள் இந்நிலைக்குப் பக்கபலமாகவே காணப்பட்டன. கோப்பாய் சாதனாபாடசாலை ஆசிரியரான தாமோதரம்பிள்ளை நீதிநெறி விளக்கஉரைப் பதிப்போடு பதிப்புத்துறையில் காலடி எடுத்து வைக்கிறார். இவ்வாறு அவர் அன்று வைத்த ‘முதலடி’யைத் தொடர்ந்து இறக்கும்வரை தனது பாதச் சுவடுகளைப் பதிப்புத்துறையிலே மிக ஆழமாகவே பதித்துச் சென்றுள்ளார்.

“உயர்ந்த நீதிபதி உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து பரோபகார முயற்சிகளில் பங்குபற்றி குடும்பப் பொறுப்புக்களைச், சுமந்து நோய்வாய்ப்பட்டு, பல கஷ்டங்கள் நேர்ந்தபோதும் பிள்ளை காரியத்திற் கண்ணாகவே இருந்தார்.” என்று பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானதே.

ஆறுமுகநாவலரின் பதிப்புப் பணிக்குத் 'தோள்கொடுத்துத் தோன்றும் துணையாக இருந்த சி. வை. தா அவர்கள், நாவலரின் ஆசியோடும், வழிகாட்டலோடும் 1868-ம் ஆண்டு தொல்காப்பியம் சேவைரையும் உரைப்பதிப்பினை வெளியிட்டார். இப்பதிப்பின் பரிசோதனை வேலைகளை நாவலரவர்களே செய்துதவினர் என்றும் அறியமுடிகின்றது.

தமிழ்நூற் பதிப்புத்துறையில் ஆறுமுகநாவலருக்குத் தனியான தும், சிறப்பானதுமோர் இடமுண்டு. "நாவலர் பதிப்புச் சுத்தப் பதிப்பு" என்ற தொடர் நாவலர் பதிப்பாகவே குறுகிச் சுத்தப் பதிப்பைக் குறித்துநின்றதை அறிஞர்கள் அறிவர். ஆனால் பதிப்புத் துறையில் ஈடுபட்ட பிள்ளையவர்கள், பதிப்புத்துறையின் நுட்பங்களை, முறையியலை நன்குணர்ந்து செயற்பட்டமையை அவரது பதிப்புக்கள் நிலைநிறுத்துகின்றன. பிள்ளையவர்களின் பதிப்பு முயற்சியை நூல்கள் வெளிவந்த காலஅடைவில் வைத்து நோக்கும்பொழுது அவரின் பதிப்புத் துறை யறிவுவளர்ச்சியை இலகுவிற கண்டுகொள்ளலாம். பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீடுகள்பற்றித் திரு. வி. க. குறிப்பிடும்போது இவ்வாறு சுட்டிச் செல்லுவார்.

"பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால்கொண்டவர் ஆறுமுகநாவலர். சுவர் எழுப்பியவர் தாமோதரம்பிள்ளை. கூரை வேய்ந்து நிலையம் கோலியவர் உ. வே. சாமிநாதையர்." பழந்தமிழ் இலக்கியப் பதிப்புமுயற்சியில் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை போன்ற "பதிப்புச் சூரவளி"கள் ஈடுபடும்பொழுது, கால்கொண்டவரும், சுவரும் அசையாதிருக்கக் கூரை ஆட்டம் கொடுத்ததை நவீன மூலபாடத் திறனாய்வாளர் அறிவர்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்புக்கள் ஆராய்ச்சிக்குட்பட்டவையாய், மிகச் சிறந்த நீண்ட பதிப்புரைகளுடன் வெளிவந்தன. சி. வை. தாவின் பதிப்புரைகளைத் தொகுத்து யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக் கழகம் தாமோதரம் என்றபெயரில் வெளியிட்டிருக்கின்றது. இப்பதிப்புரைகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாறுகளும், பதிப்பு முயற்சிகளின் 'தாற்பரியத்தை'ப் புலப்படுத்துவனவாகவும், மூலபாடத் திறனாய்வுப் பொக்கிஷமாகவும் திகழுகின்றது எனலாம். இப்பதிப்புரைகள் கற்றோர் நெஞ்சத்தை நெகிழவைப்பனவாகவும், "உழைப்பின்" சின்னமாகவும் திகழுகின்றன.

"சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை மூலஏடுகளில் இருந்த அமைப்பு முறையைத் தேவையான இடங்களில் மாற்றினார். அரியபெரிய முன்னுரைகளை இயற்றினார். பதிப்பிப்பதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளையும் ஏடுகளின் நிலையையும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டார், கவித்

தொகை, சூளாமணி, தொல்காப்பியம் ஆகிய நூல்களின் முன்னுரையில் பல அரிய செய்திகளைக் காணலாம் “
என்று மு. வை. அரவிந்தன் குறிப்பிடுவார்.

சி. வை. தா. அவர்களின் தூய்மையான பதிப்புப் பணிக்குக் கிடைத்த வெற்றிகள் மிகப்பல. காழ்ப்புணர்வாலும், கையாலாகாத தனத்தாலும் பிள்ளையவர்களைத் தூஷித்தவர்களும், கண்டித்தவர்களும் இக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தனர் என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ளுதல் வேண்டும். பிள்ளையவர்கள் தொல்காப்பியம் சேவையைத் தைத் தொடர்ந்து 1881-ம் ஆண்டு வீரசோழியத்தையும், 1883-ம் ஆண்டு இறையனார் களவியல் உரையையும், தனிகைப் புராணத்தையும் 1885-ம் ஆண்டு தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தையும், 1887-ம் ஆண்டு கலித்தொகையையும், 1889-ம் ஆண்டு இலக்கண விளக்கத்தையும் சூளாமணியையும், 1892-ம் ஆண்டு தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினூர்க்கணியத்தையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள்.

“..... உண்மையான அன்போடு உண்மையான தமிழ்த் தொண்டு புரிதலே பிள்ளையவர்களின் வாழ்க்கையின் பெரு நோக்கமாயிருந்தது.

இவ்வகையான உண்மைத்தொண்டு பயனற்றுப் போகுமா? பிள்ளையவர்கள் வெற்றியெய்தியமை தமிழ்நாடு நன்கறிந்ததே. தொல்காப்பியம் கலித்தொகை சூளாமணியென்பன அவர்கள் தந்த தனிப்பெருஞ் செல்வங்களுட் சிறந்தன. தமிழ்ந்ணையின் அருங் கலங்களாகத் திகழும் இந்நூல்கள் உள்ளவரை இவர்கள் புகழும் நின்று நிலவுவதாகும்.”

ன்று ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞரான எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிடுவார்.

சி. வை. தா.வின் பதிப்புக்கள் வெளிவந்த காலத்தில், அவரின் பதிப்புரைகள் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தவையாகக் கருதப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் தமிழ்க் கவிஞனை பாரதியாரே பிள்ளையவர்களின் பதிப்புரையை நன்கு மதித்துப் படித்துள்ளார். ஏறத்தாழத் தனது சுயசரிதையையே சின்னச்சங்கரன் கதை என்று புனைகதையாகப் படைத்தவர். அக்கதையில் ஓரிடத்தில் பாத்திர வாயிலாகப் பின்வருமாறு கூறுவார் :

“ சென்னப்பட்டணத்தில் சி. வை. தாமோதரன்பிள்ளை யென்று ஒரு மகாவித்துவான் இருந்தாரே. கேள்விப்பட்டதுண்டா? அவர் சூளாமணி என்னும் காவியத்தை அச்சிட்டபோது

அதற்கெழுதிய முகவுரையை யாரைக்கொண்டேனும் படிக்கச் சொல்லியேனும் கேட்டதுண்டா?''

மகாகவி பாரதியாரே சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையையும், அவரது பதிப்புப்பணியையும் பாராட்டியுள்ளமை ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கது. தமிழ்நாட்டின் சகல மட்டங்களில்லாவிடினும் கற்றோர் மத்தியில் பிள்ளையவர்களுக்குத் தனித்துவமான மதிப்பு இருந்துவந்ததை உய்த்தறிய வேண்டியதில்லை.

பதிப்புப்பணியில் ஈடுபட்ட பிள்ளையவர்கள் பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கும் ஆளானார்கள். ஏட்டுப்பிரதிகள் கிடைப்பது கடினமாக இருந்தது. பிரதிகளை வைத்திருந்த சிலரும் மனமுவந்து கொடுக்காதிருந்தனர். அரிதின் முயன்று ஏடுகளைப் பெற்றபோதும் அவற்றைப் பரிசோதிப்பது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. “எழுதியவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்” என்பதற்கிணங்க ஏடெழுதுவோரின் கட்புலனாலும், கவனக்குறைவாலும், அரைகுறை அறிவாலும், மதக்கொள்கையாலும் பாடபேதங்கள் மலிந்துகிடந்தன. திறமான புலமையுடைய, ஆய்வுநோக்கும், நடுவுநிலையையும் இருந்தாலன்றி ஏடுகளைப் பரிசோதிப்பது இயலாத காரியம். திறமான புலமையாளர்களின் உதவியின்றித் தாமே தனித்துநின்று செயற்படவேண்டியதாயிற்று. தமது பதிப்புரைகளிற் பல இடங்களில் இத்துயர நிலையைப் பிள்ளையவர்கள் ‘வாய்விட்டு’க் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அக்காலநிலையிலே நூல்களைப் பதிப்பிடுதலின் செலவினங்களிலும் பிள்ளையவர்கள் இடருற்றார்கள். சிற்சில பெரியார்கள் இவ்விஷயத்தில் உதவியது உண்மையே யெனினும் பிள்ளையவர்கள் தம் கைப்பொருளையே அதிகம் செலவிட்டுள்ளார்.

“அரசாங்க சேவையிலிருந்து 1882-ம் ஆண்டிலே ஓய்வுபெற்ற பின்பு தமது ஐம்பத்து மூன்றாவது வயதிலே குடந்தைக்கு வக்கீலாகத் தொழில்புரியச் சென்றமைக்கு பிள்ளையவர்களின் ஊதியத்தின் சேமிப்புப் போதாமையும் ஒரு காரணமாகலாம்”

என்று கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம் குறிப்பிடுவது ஏற்புடையதே. கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம் அவர்களின் கருத்திற்கு வலுவூட்டுவதாகப் பிள்ளையவர்களின் பின்வரும் கூற்று அமைகின்றது.

“தேடுவாரும் பரிபாலிப்பாருமின்றி ஒன்றொன்றாய் அழிந்துபோகும் அருமையான பழைய தமிழ் நூல்களைப்பாதுகாத்தற் பொருட்டு அடியேன் ஏட்டுப் பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து

அச்சிடுவதில் புத்தகங்கள் விலைபோகாமல் நேரிடும் நஷ்டம்..... எவ்வெம் முயற்சிக்குந் துணைக்காரணம் பணம். அதன் குறைவினால் எனது முயற்சி மிகத் தாமதப்பட்டு நடைபெறுகின்றது. லோகோபகாரமாய் யான்கையிட்ட இத்தொழிலைத் தற்காலஞ் சர்வகலாசோதனைச் சங்கத்தில் எனக்குவரும் பரிஷாநிவேதனம் ஒன்றைக் கொண்டே நடத்திவருகின்றேன். அது பிரதிகள்தேடி அப்பப்போ யான் செல்லும் பிரயாணங்களுக்கும் பரிசோதனைச் செலவிற்குமே முன்னே பின்னே வென்று கட்டி வருகின்றது”

இவ்வாறான பணமுடையின் மத்தியிலும் பிள்ளையவர்கள் பதிப்பு முயற்சியிலீடுபட்டமை அவரது உண்மையான தமிழ்ப்பணியையே காட்டுகின்றது எனலாம். பல்வேறுவகையான ‘சோதனை’களின் மத்தியிலும் பிள்ளையவர்கள் ‘கருமமே கண்ணாயிருந்தமை’ பாராட்டத் தக்கதே.

பதிப்புப் பணியிலும், அதனோடொட்டிய மூலபாடத்திறனாய் விலும் (TEXTUAL CRITICISM) பிள்ளையவர்களின் பங்களிப்பைப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி மிகச்சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“தமிழிலே மூலபாடத் திறனாய்வு தவறும் பருவத்திலிருந்த வேளையிலே தாமோதரம்பிள்ளை அந்நூதனமானதும், துணிகரமானதுமான முயற்சியை மேற்கொண்டது அவரது ஆராய்ச்சி முதிர்ச்சியையும் ஆய்வறிவுப் போக்கையும் துல்லியமாக்குகிறது”

இவ்வாறு பதிப்புத்துறையிலீடுபட்டுப் பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு அழியா வாழ்வளித்த பிள்ளையவர்கள் நவீன ஆய்வுத்துறைக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தமை அவரின் நுண்மாண் நுழைபுலத்தையே புலப்படுத்துகின்றது.

பிறுபணிகள்

சி. வை. தா அவர்கள் பதிப்பாசிரியராக மாத்திரமன்றி நூலாசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். கட்டளைக் கலித்துறை, வசனஞ்ஞானமணி (1898) சைவமகத்துவம், ஆறும், ஏழாம் வாசகம், ஆதியாகம கீர்த்தனை, நட்சத்திரமாலே முதலிய நூல்களைத்தாமே எழுதி வெளியிட்டார் சைவமகத்துவம் நாவலரின் பாலபாடத்தை அடியொற்றி எழுதப்பட்டது என்பர். இந்நூல்கள் உரைநடையாலும், செய்யுளாலும் ஆனவை.

சி. வை. தாவிடம் செய்யுளியற்றுந் திறன் மிக்கிருந்தது. இவர் பதிப்பித்த நூல்களில் கடவுள் வாழ்த்தாகவும், குருவணக்கமாகவும் பல செய்யுட்களை யாத்திருக்கின்றார். இவரின் அருமை நண்பரும்,

நரசிங்கபுர வீராசாமி முதலியாருக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொழுத்துவித் தவருமான ஆறுமுகநாவலர் இறந்தபோது பிள்ளையவர்கள் யாத்த கவிதையில் கவித்துவத்தைக் காணலாம்.

நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லுதமி மெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்துபுரா னாகமங்க ளெங்கேப்ர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை.

நாவலரின் சமய சமூக, தமிழ்ப்பணியைப் பிள்ளையவர்கள் சுட்டி இரங்கிப் பாடுகிறார்.

கவித்தொகைப் பதிப்பு முயற்சிகளில் பிள்ளையவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தபோழுது திருவாவடுதுறைச் சற்குருநாத சுவாமிகள் செய்த கைமாறு கருதா உதவியைக் கவித்தொகைப் பதிப்புரையிலே உருக்கமாசக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிள்ளையவர்களின் உள்ளத்தை, நன்றியறிதலைப் பின்வரும் செய்யுள் விளக்கும்.

“விண்ணாடு கைலைவழித் தேசிகர் வெவ்வினைக்கு நெற்றிக்
கண்ணு னசுப்ர மண்யக வாமிகள் கான்மலரை
நண்ணுத் தலையி னசைதீரத் தாங்கநற் கோகழிவாய்
மண்ணாய்ப் பிறந்தில னேனைய கோஇந்து வையகத்தே”

“சிரமலை யாகவுஞ் சின்முடி யாகவுஞ் செய்யகண்ட
சரமலை யாகவும் யானடி யேனினை யேன்றருவாய்
பரமார் கயிலைப் பரம்பரைக் கோகழிச் சுப்பிரமண்யா
மரமாய்தின் பாத குறடாய் வருதற் கொருவரமே”

எனுஞ் செய்யுள் “மீனாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையேன் ஆகேனே” என்னும் பக்திப்பாசுரத்தை நினைவூட்டுகின்றது.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சிறந்த இலக்கிய வரலாற்றாசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு கூர்மைப்படுத்தப்படாத அக்கால கட்டத்தில் அவர் தனது பதிப்புரைகளிலே காலப்பகுப்பாய்வு செய்ய முற்பட்டார். கவித்தொகைப் பதிப்புரையிலே “இனிக் காலநிர்ணயத்தையாவது கொஞ்சமேனும் கவனிக்கிறார்களா? என்று அக்காலத் தமிழாய்வாளர் மீது குறைபட்டுக் கொள்ளுகின்றார். நிரம்பிய தமிழ்ப்புலமையும், அதற்குச் சமதையான ஆங்கில அறிவும், உலக இலக்கியங்களில் உள்ளபரிச்சயமும் பிள்ளையவர்களின் இலக்கியப்பகுப்பாய்வு முறைக்குப் பேருதவியாக இருந்தன எனலாம். 1881 ஆம் ஆண்டு தாம் பதிப்பித்த வீரசோழியப் பதிப்புரையில்

“தமிழ்ப்பாஷையின் காலவருத்தமானம் அபேதகாலம், அட்சரகாலம், இலக்கணகாலம், சமுதாயகாலம்,

அநாதாரகாலம், சமணகாலம், இதிகாசகாலம், ஆதினகாலம் என எண்கூறுபடும்” என்று தமிழிலக்கியவரலாற்றைக் காலப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றார். தமிழிலக்கிய வரலாறு அரசியலடிப்படையிலும் (அல்லது அரசர்களின் அடிப்படையிலும்) சமயஞ் சார்ந்த அடிப்படையிலும், இலக்கியப் பொருள் அடிப்படையிலும் பகுத்து ஆராயப்பட்டுள்ளது. பிள்ளையவர்களின் ஆய்வுமுறை இன்றைய ஆய் வறிவு வளர்ச்சி நிலையில் பொருத்தமாகத் தோன்றவிடினும் அக்கால கட்டத்தில் புதுமையான முறையாகக் கருதப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைச் சமூகவியல் அடிப்படையில் இன்று ஆராய்வு செய்யும் அறிஞர்களுக்கு முன்னோடியாகப் பிள்ளையவர்கள் அமைந்தார்கள் எனலாம். தமிழிலக்கிய சரிதத்தைக் காலமுறைப் படி பாகுபாடு செய்ய முயன்றவர்களுள் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை க்கு முதலிடம் உண்டு” என்று எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிட் டிருப்பது இவ்விடத்திலே மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“.....பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழாராய்ச்சியில் சிற் சில புதுத்திருப்பங்கள் ஏற்படக் காரணமாயிருந்தவர்களில் ஒருவரும் தலையாய தமிழ்த் தொண்டர்களில் ஒருவரும் ஆய்வறிவாளருமான தாமோதரம்பிள்ளை தாம் பதிப்பித்த அந்நூலின் (வீரசோழியம்) பதிப்புரையிலே நூலாசிரியர் புத்தமித்திரனாரைப்பற்றிச் சில செய்தி கள் கூறுமுகமாகத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைப் ‘பருந்துப் பார்வை யாக’ விவரித்தார்.....

தாமோதரம்பிள்ளையின் காலப்பாகுபாடு இன்று பார்க்கும் போது பலகுறைபாடுடையதாய்த் தோன்றினும், வரலாற்றுணர்வும், காலநிர்ணய அறிவும் அவருக்கிருந்தன என்பதை எவரும் மறுக்கவிய லாது. அன்றைய நிலையில் அது ஆராய்ச்சி நெறியின்பாற்பட்டதா கவே இருந்தது. ....தனது கல்வியையும், சுயசிந்தனையையும், ஆராய்ச்சியையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு மரபுகூறும் செய்திகளையும் மறுத்துரைக்க வேண்டுமிடங்களில் தயங்காது உரைத்தார் தாமோ தரம்பிள்ளை.....குளாமணிப் பதிப்புரையில் கூறியுள்ள சில கருத்துக் கள் அவரது சுதந்திரப் போக்கையும், அவசியமேற்படிந் மரபையும் நிராகரித்து உண்மையை நாடும் மனோபாவத்தையும் ஐயத்துக்கிட மின்றிக் காட்டுகின்றன” என்று பேராசிரியர் க. கைலாசபதி கூறு கின்றார். பேராசிரியர் கைலாசபதியின் நுண்ணியபார்வையில் சி. வை. தா. சிறந்த தமிழிலக்கிய வரலாற்றாராய்ச்சிக்கு வித்திட்டவரா

கத் தோற்றமளிக்கிறார். பேராசிரியர் க. கைலாசபதிக்கு முன் சி. வை. தாவை அணுகியவர்கள் இவ்வித அணுகுமுறையைக் கைக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளராகத் திகழும் சி.வை.தா சிறந்த உரைநடையாசிரியராகவும் காணப்படுகின்றார். “வன்ன நடை, வழங்குநடை, வசனநடை, எனப் பயிற்றிவைத்த ஆசானை” நண்பகைவும், வழிகாட்டியாகவும் கொண்ட பிள்ளையவர்கள் சிறந்த உரைநடையாசிரியராகத் திகழ்ந்ததில் வியப்பில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே தமிழ் வசனநடை தயங்கித் தயங்கித்தான் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. உணர்ச்சிகளைக் கவிதையிலேயே கண்டுவந்தவர்களுக்கு உரைநடை உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய சாதனமாகத் தோன்றவில்லை. நாவலர் பொருளுக்கேற்ற விதத்தில் மொழிநடையைக் கையாண்டார். கற்றோர்க்கு மாத்திரமன்றி “ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ள”வர்களுக்கும் விளங்கக்கூடிய வசனநடையை நாவலர் எழுதினர்.

சி.வை.தாவின் சிறப்பான உரைநடைக்கு அவரெழுதிய பதிப்புரைகளே சான்று. “தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே உரைநடை பருவமெய்தியது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலாகும்” என்பர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. இப்பருவத்தையறிந்து பயன்படுத்தி வெற்றிகண்டோரூள் சி. வை. தாவும் ஒருவர்.

“ஏடு எடுக்கும்போது ஓரஞ் சொரிகிறது. கட்டு அவிழ்க்கும்போது இதழ் முரிகின்றது. ஒற்றை புரட்டும்போது துண்டு, துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோவென்றால் வாலுந்தலையுமின்றி

நாலுபுறமும் பாணக்கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுதுகிடக்கின்றது.....எத்தனையோ திவ்வியமதுர கிரந்தங்கள் காலாந்தரத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அழிகின்றன. சீமாள்களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்குச் சற்றுவது கிருபை பிறக்கவில்லையா? ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! அயலான் அழியக் காண்கினும் மனம் தளம்புகிறதே! தமிழ்மாதா நும் தாயல்லவா? இவள் அழிய நமக்கென்னவென்று வாளா இருக்கின்றீர் நீர்களா? தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், மதாபிமானமென்று இவை இல்லாதார் பெருமையும் பெருமையா? இதனைத் தயைகூர்ந்து சிந்திப்பீர்களாக.”

என்று 1887-ல் கவித்தொகையின் பதிப்புரையிலே சி. வை. தா கழிவிரக்கப்பட்டுக் கண்ணீர் வடிக்கிறார். அவரது உள்ளத்து நாத த்தை, ஆத்மாவின் தேத்தை இவ்வுரைநடைப்பகுதியில் காணலாம். மேற்காட்டிய மேற்கோளில் அவர் தெரிந்தெடுத்து அடுக்கிச் செல்லும் சொற்கள் உணர்வு பூர்வமானவையாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு சிறந்த உரைநடையாசிரியராகத் திகழ்ந்த சி. வை. தா. தனது பன்முகப்பட்ட பணிகளுள் பாடசாலை நிறுவுவதையும் நோக்க மாகக் கொண்டிருந்தார். ஈழத்தின் மரபுரிதியிலான கல்விமரபைக் கட்டிக்காக்கவும், ஐரோப்பியருக்குப் போட்டியாகவும் நாவலர் பாட சாலை நிறுவும் முயற்சியினை மேற்கொண்டார். நாவலரைப் பின்பற் றிய பிள்ளையவர்கள் தனது தாயாரின் கிராமமாகிய ஏழாலையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை எனும் பெயரிற் பாடசாலையொன்று நிறுவினர். அப்பாடசாலைக்குச் சன்னாகம் முருகேச பண்டிதரைத் தலைமையாசிரியராகவும், சன்னாகம், அ. குமாரசாமிப்புலவரை உதவி யாசிரியராகவும் நியமித்தார். முருகேச பண்டிதர் முதல் வருடமுடி வில் வித்தியாசாலையை விட்டு விலகக் குமாரசாமிப்புலவரே தலைமை யாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவருக்கு உதவியாகச் சுந்தரம் பிள்ளையென்பவர் உதவியாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். சகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக் குமாரசாமிப்புலவரவர்கள் வித்தியாசாலை யைத் திறம்பட நடத்திவந்தார்கள்.

“இன்னுங் கவிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல்
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்ன யானினும் புண்ணியங் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்”

என்று மகாகவி பாரதியார் பாடினார். இப்பாடலின் பண்பினை யும், பயனையும் பிள்ளையவர்களிடத்திலே காணலாம். பல்வேறுவகை யான பணக்கஷ்டத்திற்கு மத்தியிலும் பிள்ளையவர்கள் வித்தியாசா லையை நிறுவி நடத்தியமை அவரின் ‘தொண்டு’ மனப்பான்மையையே வெளிப்படுத்துகிறது.

ஏழாலை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆண்டுதோறும் மாண வர்கள் பரீட்சிக்கப்பட்டுப் பரீட்சை அறிக்கை சி. வை. தாவுக்கு

அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அக்காலப் பத்திரிகைகளிலும் இவ்வறிக்கைகள் வெளியாயின. இப்பாடசாலைப் பரீட்சைக்களாக ஆறுமுக நாவலர், கொக்குவில் ச. சபாரத்தின முதலியார், வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை முதலியோர் பணியாற்றினர்.

ஏழாலை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமையாகிரியராகக் கடமையாற்றிய சன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் மைல் கற்களில் ஒருவர். புலவரும், பிள்ளையவர்களும் புலமையாலிணைந்த நண்பினராய் வாழ்ந்தனர். பிள்ளையவர்கள் அவ்வப்போது புலவருக்குக் கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். அக்கடிதங்கள் அவர்கள் இருவருக்குமிருந்த கேண்மையையும், பிள்ளையவர்களின்பெருமனத்தினையும், தியாகத்தினையும் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

தண்டையார்ப் பேட்டை,

சென்னபட்டினம்.

சித்திரபானுஸ்ரீசித்திரையீ10௨(1883)

எனது பிரிய சினேகிதராகிய சிரஞ்சீவி ஸ்ரீகுமாரசுவாமிப்பிள்ளை அறிய வேண்டியது;

தங்கள் அன்பான கடிதமும், சிவப்பிரகாச பண்டிதர் திருமுகமும் பெற்றுச் சகலமும் அறியலானேன்.....எனது பாரியாரின் தேக செளக்கியத்தை முன்னிட்டு அந்தமாதம் நெல்லூருக்குப் போக வேண்டியிருத்தலால் மற்ற டிசம்பர் மாதத்தான் யாழ்ப்பாணம் வருவேன்.

இத்துடன் ரூபா அறுபது அனுப்புகிறேன். ஐம்பது தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை, நான்குமாதங்களுக்கு வித்தியாசாலை நிவேதனமாக எடுத்துக்கொள்ளவும். வைகாசி மாதம் முதல் மாதம், மாதம் ஒருமாதம் பத்துரூபாவும், மற்றமாதம் பதினைந்து ரூபாவாகவும் அனுப்பிக்கொண்டு வருவேன். சென்ற மார்ச்சு வரையும் தங்களுக்கு வரவேண்டிய தொகையின் விபரங் குறித்து ஒரு கடிதம் அனுப்புக. அப்பணத்தையும் அவ்வப்போது சாவகாசப்படி சேர்ப்பித்து விடுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

அன்பன்,

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை.

இக்கடிதம் குமாரசுவாமிப்புலவர் வரலாறு என்னும் நூலிலே இடம்பெற்றுள்ளது. பிள்ளையவர்களின் நாடிநரம்புகளில் தூயதமிழ்த் தொண்டே 'புடைத்'தோடியது எனில் மிகையாகாது. ஏழாலைச்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் கற்ற மாணவர்கள் பலர் ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் பெரும்புகழ் பெற்றிருந்தனர். தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பித்த தொல்காப்பிய உரைப்பதிப்புக்கு உரைவிளக்கந் தந்த பிரமஸ்ரீ சி. கணேசையர், பிள்ளையவர்களின் வித்தியாசாலையிற் குமார சாமிப்புலவரிடத்துப் பாடங்கேட்டவரே. தெல்லிப்பளை மகாவித்துவான் சிவானந்தையரும் ஏழாலை வித்தியாசாலை மாணவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைத் தனது சரித்திரமாகக் கொண்ட சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை தனது கைவண்ணத்தைப் பலவழிகளிற் புலப்படுத்தியுள்ளார். பிள்ளையவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுவதையும் நாம் அறிவோம். எவ்வித கருத்து வேறுபாடு உடையவர்களும் சி. வை. தாவின் சிறப்பான பணிக்கு மாசு கற்பிக்க முடியாது.

“சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் தந்தையாரின் ஊர் சிறுப்பிட்டி. தாயாரின் ஊர் ஏழாலை. உயர்ந்த உத்தியோகத்தரான தாமோதரம்பிள்ளை இந்த இரு ஊர்களிலும் ஓர் ஊரி லாவது ஒரு சிறு குடிசையாவது அமைத்ததில்லை. ஒரு விரலையாவது ஊன்றுதற்குச் சொந்தமாக ஒரு நிலத்தை அவர் வைத்திருக்கவில்லை. பெருகிய குடும்பத்தவராயிருந்துஞ் சந்ததியாருக்குச் சம்பாதித்து வைக்கவில்லை. சி. வை. தா அவர்களது சரித்திரம் தமிழ்ச் சரித்திரமாகவே முடிந்திருக்கிறது”.

என்பர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை.

பிள்ளையவர்கள், தனக்கென்றே, தன் குடும்பத்தினர்க்கென்றே எதையும் தேடி வைக்காது தூய்மையான, உள்ளார்ந்த தமிழ்த் தொண்டினை மேற்கொண்டமையால் தமிழ் உள்ளவரை அவர் வாழுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்நூலாக்கத்திற்குப் பயன்பட்ட உசாத்துணை நூல்கள்:

- (1) இலக்கியவழி— பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை.
- (2) தாமோதரம்— சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை எழுதிய பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு.
- (3) தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள்— கலாநிதி. பொ. பூலோகசிங்கம்.

- (4) நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்— கலாநிதி க. கைலாசபதி
- (5) தமிழியற் கட்டுரைகள்— தொகுப்பாசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா, மயிலங்கூடலூர் வி. நடராஜன்
- (6) நாவலர் நூற்றாண்டுமலர்— 1979—பதிப்பாசிரியர் க. கைலாசபதி.
- (7) ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் பிரபந்தத்திரட்டு யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளையாற் திரட்டப்பட்டது.
- (8) குமாரசாமிப்புலவர் வரலாறு— கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.
- (9) சி.வை.தா. ஓர் ஆய்வு— மனோன்மணி சண்முகதாஸ் (முதுமாணிப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை)
- (10) தமிழ்ச் சுடர் மணிகள்— எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை.
- (11) உரையாசிரியர்கள்— மு. வை. அரவிந்தன்.
- (12) C. W. Thamotharpillai.
By. V. Muttucumarasamy

நூலாசிரியர்

பதிப்பாசிரியர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களுடைய நினைவு முத்திரை வெளியிடப்படும்போது அன்றொரைப் பற்றி இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்வதற்கு, எளிமையான நடையிலே மாணவர்கள் கிரகிக்கத்தக்க வகையிலே அவருடைய வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தை வெளியிடுவது விரும்பத்தக்கது எனக் கருதினோம். அந்த எண்ணத்தை ஒரு சிலநாட்களில் நடைமுறைப் படுத்த முன்வந்து உதவியவர் திரு. எஸ். சிவலிங்கராஜா அவர்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று, B. A. Hons. முதற்பிரிவிற் சித்திபடைந்தபின், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் விரிவுரையாற்றி வரும் இந்த இளம் ஆராய்ச்சியாளர் சி. வை. தா. வின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். பொதுப்பட யாழ்ப்பாணத்துப் பழந் தமிழ் அறிஞர்களுடைய வாழ்க்கையையும் பணிகளையும் ஆராய்வதிலேயே இப்பொழுது அவர் ஈடுபட்டுவருகின்றார். கணேசையர், சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புவலர், சதாசிவ ஐயர் ஆகியோரைப் பற்றி ஆராய்ந்து கட்டுரைகள் எழுதிவரும் திரு. சிவலிங்கராஜா, தமிழியற் கட்டுரைகள் என்ற நூலின் பதிப்பாசிரியராகவும், விரைவில் வெளிவரவுள்ள வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும் என்ற நூலின் ஆசிரியராகவும் விளங்குகின்றார். அவருடைய ஆராய்ச்சி முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறோம்.

கா. இந்திரபாலா

கலைப் பீடாதிபதி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

